

ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α.

τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης για την επίθεση στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι αντίπνοια

Τον Ιούνιο του 2008, τάγμα εφόδου 15-20 μελών της Χ.Α. επιτίθεται στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια στα Κ. Πετράλωνα, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό δύο συντρόφων από μαχαίρι. Λίγα λεπτά αργότερα οι φασίστες Αθ. Στράτος και Β. Σιατούνης (υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στις δημοτικές εκλογές του 2009 με το συνδυασμό της Χρυσής Αυγής «Ελληνική Αυγή για την Αθήνα» και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Χρυσής Αυγής την περίοδο της επίθεσης) προσάγονται τυχαία από την τροχαία έχοντας πάνω τους μαχαίρια και τσεκούρι. Το ίδιο βράδυ πορεία εκατοντάδων ανθρώπων κατευθύνεται προς το αστυνομικό τμήμα της περιοχής όπου και ακολουθούν συγκρούσεις. Υποχρεωμένοι οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους επιχειρούν να κατευνάσουν την διογκούμενη αντιφασιστική κοινωνική οργή, συλλαμβάνουν τους φασίστες και τους οδηγούν στην αστική δικαιοσύνη.

Η οργανωμένη παρουσία του αναρχικού και αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής, τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης για τη δολοφονική επίθεση από τάγμα εφόδου της Χ.Α. στο στέκι «Αντίπνοια» αποτελεί ακόμα ένα σημείο του αγώνα ενάντια στα παρακρατικά τάγματα εφόδου και τους κρατικούς πατέρωνές τους. Δεν έχουμε κανενός είδους ψευδαισθήσεις ότι ο φασισμός μπορεί να καταπολεμηθεί στις δικαστικές αίθουσες. Ο φασισμός μπορεί να νικηθεί στο δρόμο από τον κόσμο του αγώνα και αντιλαμβανόμαστε την παρουσία του κινήματος σε αυτή τη δίκη ως έναν ακόμα φραγμό απέναντι στους φασίστες και στο κράτος που επιχειρεί να τους ξεπλύνει και να αποπροσανατολίσει την κοινωνία για την οργανική σχέση των ναζιστικών συμμοριών με τους μηχανισμούς του κράτους.

«...Στη διαρκή διεθνή αποσταθεροποίηση και τους κλυδωνισμούς των συστημικών πολιτικών σταθερών, γεννιούνται οι μεγάλες δυνατότητες της επαναστατικής χειραφέτησης. Απέναντί τους συγκροτείται ήδη η αντεπαναστατική ακροδεξιά και φασιστική έκφανση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να μπει ως έσχατος φραγμός στην εξέλιξη της κοινωνική ιστορίας, που προχωρά μέσα από την αδιάκοπη πάλη για ελευθερία και ισότητα. Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στην συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.»

(απόσπασμα από τη Διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της ΑΠΟ)

Οι εκφάνσεις του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, δηλαδή της δικτατορίας του πλέγματος εξουσίας που διαμορφώνεται από το κράτος και το κεφάλαιο, εκτείνονται από τη «νέα 'αριστερή' σοσιαλδημοκρατία» μέχρι τους νεοναζί με στόχο την απρόσκοπτη αναπαραγωγή του κύκλου εκμετάλλευσης και καταπίεσης εναντίον των πληβειακών στρωμάτων της κοινωνίας. Η συστημική βία είναι το επιτελικό στοιχείο αυτής της διαδικασίας, που βασίζεται στην οικονομική ανισότητα και την πολιτική της εξαίρεσης. Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που συνεχώς διευρύνεται παγκοσμίως, από τη μια πλευρά καταδεικνύει την ίδια τη χρεοκοπία της κρατικής-καπιταλιστικής μηχανής, ενώ από την άλλη καλλιεργεί το έδαφος για να αναπτυχθούν οι πλέον μισαλλόδοξες, ρατσιστικές, και εν τέλει ανοιχτά φασιστικές και εθνικιστικές δυνάμεις. Η ανάδειξη «νέου» πολιτικού προσώπου με δήθεν αντιπαραθετική ρητορική στην ως τώρα κυρίαρχη αφήγηση της προελαύνουσας παγκοσμιοποίησης θολώνει τα νερά και στρέφει την προσοχή (ίσως και τις ελπίδες) των πληβειακών στρωμάτων στις «εθνικές λύσεις» που τάζουν διάφορες φασιστικές και φασίζουσες δυνάμεις που αναπτύσσονται εντός του κυρίαρχου πολιτικού πλαισίου του σύγχρονου ολοκληρωτισμού (.π.χ. ο Τράμπ στην Αμερική, η Λε Πεν στη Γαλλία, η ακροδεξιά σε Αγγλία και Γερμανία -υπό το πρόσχημα του ευρωσκεπτικισμού- και οι φασιστικές κυβερνήσεις και δυνάμεις σε Αυστρία, Ουγγαρία, Βουλγαρία, Ουκρανία, κ.α.).

Οι ακροδεξιές πολιτικές αποτελούν την πιο ακραία έκφανση του εκμεταλλευτικού

συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου, άλλοτε με τη μορφή παρακρατικών συμμοριών, άλλοτε ως νόμιμο κόμμα και άλλοτε ως το κυρίαρχο μοντέλο διακυβέρνησης, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του συστήματος που παράγει και συντηρεί το φασισμό. Καλλιεργούν τον εθνικισμό, το ρατσισμό και την μισαλλοδοξία επιχειρώντας να εντείνουν τον κοινωνικό κανιβαλισμό και λειτουργώντας συμπληρωματικά στην κυρίαρχη ιδεολογική επιβολή, υπερασπίζοντας την Ευρώπη-Φρούριο, τα κέντρα εκτόπισης και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

«...Στον ελλαδικό χώρο τους τελευταίους μήνες η επιχείρηση απομόνωσης και γκετοποίησης δεκάδων χιλιάδων προσφύγων που χτίστηκε αρχικά επάνω σε δήθεν «ανθρωπιστικά» άλλοθι, για να δικαιολογηθεί η επιχείρηση κοινωνικής και πολιτικής απομόνωσης των προσφύγων και μεταναστών, παίρνει σήμερα τη μορφή της απροκάλυπτης επίθεσης από τις κρατικές και παρακρατικές δυνάμεις. Η ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση απέναντι στην αδιαμεσολάβητη αλληλεγγύη, στρώνει το έδαφος για την εκδήλωση του κοινωνικού εκφασισμού. Οι κατασταλτικές επιχειρήσεις και τα μηντιακά ρατσιστικά παραληρήματα συνοδεύτηκαν από την έξαρση των φασιστικών επιθέσεων τόσο ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες όσο και ενάντια σε χώρους αγώνα. [...] Και σε αυτήν την επίθεση, όπως και στη συνολική όξυνση των όρων εκμετάλλευσης, η παρούσα πολιτική διαχείριση έχει λειτουργήσει καταλυτικά έχοντας το κύριο μερίδιο ευθύνης για την διασπορά της ηττοπάθειας και της απογοήτευσης και την αποδυνάμωση των αντιστάσεων.»

(απόσπασμα από τη διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της ΑΠΟ)

Οι πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο έχουν χαραχτεί κυριολεκτικά πάνω στα κορμιά των προσφύγων και των μεταναστών, οι οποίοι αποτελούν τα πρώτα θύματα της διαρκούς διεύρυνσης των μέσων ελέγχου, καταστολής και εγκλεισμού του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης παράλληλα με την ένταση της επίθεσης στα κατώτερα στρώματα. Η πάγια στρατηγική του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για την εμβάθυνση της εκμετάλλευσης και του ελέγχου και την επιβολή καθεστώτος εξαίρεσης για τους μετανάστες και πρόσφυγες, εφαρμόζεται απαρέγκλιτα και

κατά την περίοδο της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση αυτή, ως συνέχεια των προηγούμενων, ακολουθεί όλο το δόγμα της Ευρώπης-Φρούριο, εντείνει τους αποκλεισμούς, διατηρεί τον φράχτη στον Έβρο, δημιουργεί νέα κέντρα εκτόπισης και στρατόπεδα-φυλακές για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Αφού ξέπλυσε όλο το πολιτικό προσωπικό που κυβέρνησε μέχρι τώρα με την επικύρωση νέων δυσβάσταχτων μέτρων για τους εκμεταλλεζόμενους, τώρα ξεπλένει και τις φασιστικές και ναζιστικές συμμορίες, αφού καλλιεργεί την εθνική ενότητα με κοινές περιοδείες στα νησιά. Είναι τα ίδια νησιά στα οποία εκατοντάδες πρόσφυγες θάφτηκαν στα χιόνια και βιώνουν καθημερινά ελεεινές συνθήκες. Παράλληλα, επιτίθεται στις καταλήψεις στέγης προσφύγων και μεταναστών το καλοκαίρι, δίνοντας σήμα στον παρακρατικό βραχίονα να αναπτύξει τις επιθέσεις του τόσο στους χώρους του αγώνα και της αλληλεγγύης, όσο φυσικά και στους ίδιους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Οι φασίστες λειτουργώντας ως το μακρύ χέρι του κράτους αναλαμβάνουν να εφαρμόσουν «στο πεζοδρόμιο» τις επίσημες κρατικές ρατσιστικές πολιτικές, στήνοντας πογκρόμ εναντίον αλληλέγγυων και μεταναστών όπως στην Χίο, επιχειρώντας να εντείνουν και να κατοχυρώσουν τον κοινωνικό αποκλεισμό των προσφύγων, όπως στο Ωραιόκαστρο και στο Πέραμα επιτιθέμενοι στους στοχοποιημένους από την καταστολή χώρους αγώνα. Όντας δημιούργημα του κράτους και το κεφαλαίου, λειτουργούν ως ιμάντες διεκπεραίωσης των στοχεύσεών του. Πατώντας στα πιο συντηρητικά αντανakλαστικά θέλουν να μετατρέψουν το κοινωνικό πεδίο σε αρένα αχαλίνωτης ανάπτυξης της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Απέναντί τους ο αντιφασιστικός αγώνας έχει καταφέρει να παρεμποδίσει την επέκταση των δημιουργημένων από το κράτος θυλάκων του φασισμού με τη συγκρότηση ενός μετώπου το οποίο έθεσε φραγμό στην επιβολή των φασιστικών συμμοριών στις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς. Ενώ έθεσε έμπρακτα το ζήτημα της κοινωνικής και ταξικής αυτοάμυνας απέναντι στη δολοφονική βία των ταγμάτων εφόδου. Για να αναφερθούμε μόνο στα πιο πρόσφατα γεγονότα, η συγκέντρωση στην Πάτρα στις 10 Δεκέμβρη, εναντίον της Χρυσής Αυγής, η συγκέντρωση στις 8 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα εναντίον του Ιερού Λόχου, η κινητοποίηση στην πόλη της Βέροιας στις 14 Γενάρη με το σπάσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής και η αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις 21 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη, κατόρθωσαν να εξαφανίσουν τους φασίστες από τα σημεία στα οποία είχαν ανακοινώσει ότι θα παρευρεθούν.

Χρειάζονται αδιάκοπα την προστασία της Ελληνικής Αστυνομίας, στα μετόπισθεν της οποίας γεννήθηκαν, επιβίωσαν και προσπαθούν να αναπτυχθούν, στα σπλάχνα δηλαδή των κρατικών μηχανισμών. Η παρουσία των αναρχικών-αντιεξουσιαστών υπήρξε καθοριστική για την ανάδειξη της σημασίας της καταπολέμηση του φασισμού στη ρίζα του, το ίδιο το σύστημα που τον γεννά, και τη διάδοση των κινηματικών αδιαμεσολάβητων και μαχητικών χαρακτηριστικών του αντιφασιστικού αγώνα. Για το ξεπέραςμα των μερικών και αποσπασματικών αντιλήψεων που οδηγούν είτε σε δημοκρατικές αυταπάτες είτε απομονωτικές θεωρήσεις ήττας. Για την υπεράσπιση του δημόσιου πεδίου των χώρων αγώνα και των στοχοποιημένων από το κράτος και το παρακράτος.

«...Μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα [...], ο φόβος για την έκφραση της κοινωνικής οργής και για τη ριζοσπαστικοποίηση των προταγμάτων του αντιφασιστικού αγώνα, οδήγησε την τότε κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ στην έναρξη των διώξεων εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Το κράτος βομβαρδίζει μέσω των ΜΜΕ με θεσμικό "αντιφασιστικό" λόγο και επιδιώκοντας να εμφανιστεί ως ο μοναδικός φορέας δικαιοσύνης και εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας, οδηγεί στην δικαιοσύνη την Χρυσή Αυγή, επιχειρώντας να θολώσει τα νερά γύρω από την άμεση σχέση κράτους και παρακρατικών. Δεν είχαμε και δεν έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης. Οι όποιες καταδίκες φασιστών από αυτήν, δεν μπορούν να μας θολώσουν. Δεν ξεχνάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό. Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, μέσα από τους κοινωνικούς- ταξικούς αγώνες στεκόμαστε ενάντια σε ένα πολύπλοκο και ισχυρό σύστημα, που προωθεί τις ανισότητες, την ιεραρχία και τους διαχωρισμούς. Αγωνιζόμαστε μέσα και έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, σε όλα τα κοινωνικά πεδία, στους καθημερινούς αγώνες για ισότητα, αλληλεγγύη, ελευθερία.»

(απόσπασμα από κείμενο του στεκιού «Αντίπνοια» εν όψει της παρουσίας του στη δίκη της Χρυσής Αυγής)

Η σταδιακή επαναφορά των φασιστών στους δρόμους, η απροκάλυπτη συσχέτισή τους με το βαθύ κράτος και η χρησιμότητά τους στην επιβολή των καθεστωτικών

επιλογών αποδεικνύουν την αναγκαιότητα εγρήγορσης απέναντι στις παρακρατικές φασιστικές ομάδες. Η κύρια έκφρασή τους, η Χρυσή Αυγή, αποτελεί για χρόνια ένα παρακρατικό μηχανισμό ο οποίος επιτίθεται σε όσους αγωνίζονται, διεκδικώντας πλέον τη διεύρυνση του ρόλου της εντός του συστημικού τόξου. Είμαστε εμείς αυτοί οι οποίοι θα πρέπει να πιάσουμε το νήμα της οργής για τον Πάυλο Φύσσα, τον Σαχζάτ Λούκμαν και τα υπόλοιπα θύματα της νεοναζιστικής βίας και να την επαναφέρουμε στους δρόμους, πιο οργανωμένα, πιο αποτελεσματικά, πιο δυνατά. Η δίκη της Χ.Α. είναι κομμάτι εκείνων των ιστορικών δικών κατά τις οποίες η αστική δικαιοσύνη διώκει μέρος των μηχανισμών της εξουσίας εξαναγκασμένη από τη κοινωνική οργή και προκειμένου να αναχαιτίσει την όποια έκφρασή της. Χωρίς να έχουμε κανενός είδους ψευδαισθήσεις ότι ο φασισμός μπορεί να καταπολεμηθεί στις δικαστικές αίθουσες, αλλά ακριβώς από την αντίθετη αφετηρία, ότι δηλαδή ο φασισμός νικιέται στο δρόμο από τον κόσμο του αγώνα, η παρουσία του κινήματος σε αυτή τη δίκη θα αποτελέσει έναν ακόμα φραγμό απέναντι στους φασίστες και στο κράτος που επιχειρεί να τους ξεπλύνει, καθώς και να αποπροσανατολίσει την κοινωνία από την άρρηκτη σχέση κράτους και φασιστών. Ένας σταθμός για εμάς αποτελεί η οργανωμένη παρουσία του αναρχικού και αντιφασιστικού κινήματος, στη δίκη της Χρυσής Αυγής στην εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού «Αντίπνοια» απέναντι στα παρακρατικά τάγματα εφόδου και τους κρατικούς πάτρωνές τους.

Ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, τον πόλεμο και τον φασισμό είναι αναγκαία από πλευράς μας η περαιτέρω οργάνωσή μας πολιτικά, κοινωνικά και ταξικά. Για την συγκρότηση ενός ελευθεριακού κινήματος ικανού να διαμορφώσει όρους συνολικής ανατροπής του κράτους και του κεφαλαίου. Για τη δημιουργία ενός άλλου οράματος για την κοινωνία που να διαπνέεται από τις αρχές της ισότητας, της ελευθερίας, της αλληλεγγύης.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ,

ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων